

[Bertel Dahlgaard.]

Mindretsregering, samtidig med at alle Partier stod frit over for hinanden uden bindende Aftaler af nogen Art. Spørgsmaalet var nu, om denne Regering vilde nøjes med en Mindretsregerings Kaar. De Vilkaar, der af Folketinget kunde bydes den, var aabenlyse for alle, de fremgik af Tingets Sæmmensætning. Det var klart, at en moderat konservativ Politik var udelukket, og lige saa klart var det, at en passiv Holdning over for Tidens Problemer ikke vilde blive taalt. Tilbage var i Virkeligheden kun een Mulighed: en demokratisk fremskridtsvenlig Lovgivning.

Det var for Mindretsregeringen et Spørgsmaal om at være eller ikke være, og Regeringen valgte at være. Det Valg, man her traf, maatte nødvendigvis blive retningsgivende for Regeringens Optraeden. En Gang imellem er det ganske vist hændt, at den højtærede Statsminister har glemt sin Stilling og en kort Tid, særlig paa Møder, er optraadt, som om han var Chef for en Flertalsregering, men vi kan vist sige, at det i Virkeligheden ikke har nogen Betydning, det er Udslag af en prisværdig jysk Selvstændighedstrang, der til Tider kan tage Magten over et ellers forstandigt Omdømme. Saa længe det frie Ord lyder i denne Sal, vil altid lyse over Tingets Gerning de stærke Ord: Ingen over og ingen ved Siden af Folketinget. Og den Statsminister, der har svært ved at indordne sig under dette klassiske Udtryk for dansk parlamentarisk Statsskik, vil hurtigt, meget hurtigt, erfare sin Afmagt.

Det radikale Venstre ser saaledes paa det, at Regeringen bestræbte sig for en demokratisk Lovgivning som Udtryk for det første for, at Venstre for evigt havde tabt Troen paa de Madsen-Mygdalske økonomiske Principper, og for det andet som Udtryk for, at Regeringen paa de afgørende Omraader var rede til at tilrettelægge sin Politik saaledes, at den kunde vente Støtte fra det Parti, jeg tilhører. Og nu kan vi altsaa se Resultaterne.

Resultaterne kan vist siges at være en Lovgivning meget lidt forskellig fra den Lovgivning, der vilde være gennemført, hvis i den nuværende Situation et Ministerium Stauning havde regeret med et Flertal af Socialdemokrater og Det radikale Venstre. Det er sket under stigende Forundring fra Socialdemokratiets Side, der havde Brug for at kunne fortælle, hvilken sort Reaktion der nu raadede i Danmark, og det er vist ogsaa sket til Overraskelse for nogle af Venstres Vælgere, der havde faaet ind-

prentet, hvilket forargeligt Styre der i tidligere Tid var bestemmende her i Landet. Men at det skete er til Ære for den sunde Fornuft inden for dansk Politik og Udtryk for det sunde Omdømme, der trods alt har saa megen Overvægt i det danske Samfund, derom kan der ikke være Tvivl.

Og hvad er nu Hemmeligheden ved hele den Udvikling, vi her har set udfolde sig gennem denne Rigsdagssamling? Forklaringen er simpel og ligetil. Forklaringen er den, at den økonomiske og sociale Udvikling paa en Række Omraader er naaet til et Punkt, hvor visse Spørgsmaal er modnede, saa de kræver deres Løsning, og tillige at paa dette Punkt befinder sig et radikalt Venstreparti, som uafhængigt af skiftende politiske Konstellationer ønsker de positive Muligheder for Resultater udnyttet. Hvad enten der i Efteraaret var blevet dannet en socialdemokratisk Regering, eller vi som nu fik en Venstregering, maatte der af Valgdagens Brydninger udkrystallisere sig en Lovgivning i Nærheden af Det radikale Venstres Samfundssyn. Og det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft søgte ganske ejendommeligt selv her i Dag at bevise, at saadan maatte det gaa.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft nævnte som Eksempel derpaa den højtærede Socialministers Tale forud for Valget og paaviste saa, hvorledes Socialministerens Nationaløkonomi selvfølgelig herinde maatte erstattes af Finansministerens ansvarsbevidste Politik. Og det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft nævnte flere Eksempler paa, at det slet ikke var gaaet, som det ærede Medlem troede i Efteraaret, da denne Regering blev dannet, men at Landets Politik ganske lempeligt er skruet over paa den Linie, som selvfølgelig var en Betingelse for, at Regeringen kunde bestaa.

Dette har ikke kunnet føre til, hvad det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft med vanlig Venlighed antydede, at Det radikale Venstre skulde være blevet noget saa fint som Støtteparti for denne Regering. Nej, vi støtter kun, hvad der er foreneligt med Det radikale Venstres Anskuelse, og der bestaar ingen Aftaler mellem os og Regeringen om dens Politik i Almindelighed. Det har vi ogsaa netop set Eksempler paa de sidste Dage, hvor Socialdemokratiet har overtaget Rollen som Ministeriet Knud Kristensens Støtteparti. Vi saa det i Formiddags. Det var Socialdemokratiet, som afgav den fornødne Støtte til Regeringens Vaabenlov med denne Lovs uforsvarlige Udlevering af Vaaben til enhver, der kalder sig Hjemmeværner her i Landet. Og forleden Dag var det Social-